



Az örűkkűvalű szemlűlet

Beszűlgetűs űtkűzűben

Ma elsűsorban a Kolossű 3,1-2-vel foglalkozunk, kiegűszűtve nűhűny műs bibliai utalűssal. Őrdemes a Kolossű levűlre összpontosítanod, a tűbbi igerűszűt pedig csak érintűűlegesen emlűtened, mert ezek kikeresűsűsűre műr nem jut idűű. A felkűszűlűs során természetesen az összes igesűzakaszt elolvashatod,  s kivűlűszűthatsz nűhűnyat, amelyre a Kolossű mellett felhűvod majd tanítványod figyelműt. Ha mindenűron szeretnűd megbeszűlni valamennyi igerűszűt, akkor kűt talűlkűzűra lesz szűkűsűgetek.

Mire buzdít Pűl a Krisztusban elfoglalt pozicűűnokra hivatkozva (vele egyűtt a mennyben van a helyűnk)?

1. Azokat keressűk, amik odafűnt vannak.
2. Az odafelvalűkkal tűrűdűnk.
3. Ne a fűldi dolgokkal tűrűdűnk.

Vajon miűrt keri ezt Pűl? Vűrd meg, mit vűlűszol tanítványod a kűrdűsűre, majd beszűlgessetek az alűbbi okokrűl!

1. Az odafelvalűk örűkkűvalűak.

Isten őrűk,  s egyedűl a vele valű kapcsolatunk fog őrűkkű tartani (Jűnos 10,27-31).

Az ember lelke is őrűk – ki-ki vagy a mennyben, vagy a pokolban fogja tűlteni az őrűkkűvalűsűgot (Jűnos 3,16-18; Lukács 16,19-31; 2Thessz 1,5-12).

Isten Igűje soha nem műlik el (Mát  5,17-18). Minden egyes írű  s filozűfus írűtt szavai a homűlyba vesznek,  m Isten bűlcsessűge, ahogy azt a Szentírűsban kijelentette, őrűkre megmarad.

2. Mert Jűzus megigűrte, hogy visszűjűn,  s minden pillanatban vűrnűnk kell  t, kűszen kell állnűnk eljűvetelűre (Mát 24,25).

Meg fog jutalmazni bennűnket hű szolgűlatunkűrt. Jűzus azt vűrja tűlűnk, hogy hűsűgesen gondjűt viselűjűk mindannak, amit rűnk bűzűtt.

E heti kirűndulűs

A lecke cűljű, hogy tanítványod  tűrezze, milyen rűvid  s műlűndű a fűldi  let, s megűrtse, mennyivel nagyobb az őrűkkűvalűsűg jelentűsűge. Jű lenne, ha ezentűl őrűkkűvalű  rtűkekűrt  lne, nem pedig műlű dolgokűrt,  s az őrűkkűvalűsűg fenyűben  tvizsgűlnű  rtűkrendjűt, fontossűgi sorrendjűt.

Térjünk vissza a Kolossé 3,2-höz!

Miért ne törődjünk a földi dolgokkal?

Mert a földi dolgok csak ideig valók, el fognak múlni. Az ember földi élete igen rövid és mulékony. Figyelj csak, mit mond a Biblia:

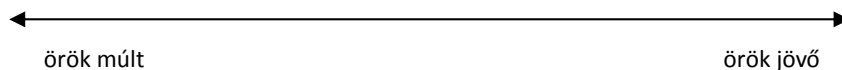
Jakab 4,13-14 – Az életünk olyan, mint a lehelet, amely egy kis ideig látszik, aztán eltűnik.

1János 2,15-18 – A világ elmúlik, és annak kívánsága is: minden földi dicsőség, hírnév, elismerés tovatűnik.

Máté 6,19-24 – Ne gyűjtsünk kincseket a földön, ahol a rozsdá és a moly elpusztítja. A földi gazdagság elmúlik, ezért mondta Jézus, hogy a mennyben gyűjtsünk kincseket.

Filippi 3,17-20 – Pál tanítása szerint a valóságban nem földi, hanem mennyei állampolgárok vagyunk.

Képzeld el egy vonalat, amely az örökkévalóságot jelképezi és mindkét irányban végtelen hosszú! Milyenek látszana ezen egy emberöltő, azaz mintegy 70 év?



El kell döntenünk, hogyan töltjük az életünket: az a kis pont a fontos, vagy az örökkévalóság?

Térjünk vissza a Kolossé 3,3-4-hez!

Mivel teljes azonosságunk Krisztusban van – benne vagyunk elrejtve –, biztonságban vagyunk, hozzá tartozunk, védelme alatt állunk, és vele együtt is szenvedünk. Egy nap pedig majd vele együtt meg is dicsőülünk.

Mi az, amit reménykedve várhatunk?

1. *Részesei lehetünk Jézus dicsőségének* – amikor minden nép őt magasztalja majd, és megkapja az őt megillető tisztességet; amikor minden térd meghajol és elismeri, hogy ő az Úr (Fil 2,9-11). Mi, a szentek, részesülni fogunk ebből a dicsőségből.
2. *A jövőbeni dicsőséget szemünk előtt tartva könnyebben elviseljük a jelen szenvedéseit.* Pál ugyanerről beszél a Róma 8,18-ban és a 2Korinthus 4,17-ben is. Leírása szerint ez az örök dicsőség, a mennyben tapasztalható örömök, az Úrral való szemtől szembeni találkozás, a bűn, a fájdalom és a halál megszűnése semmihez nem fogható.
3. *Krisztus ítélőszéke előtt állva valóságos jutalomban lesz részünk hű szolgálatunkért* (2Kor 5,9-10; 1Kor 4,5; Mt 25,14-30).

A Biblia leírása szerint valószínűleg a következő jutalmak várnak ránk:

1. Krisztussal együtt uralkodhatunk eljövendő országában.
2. Koronát kapunk, amelyet aztán letehetünk a lába elé, így is kifejezve hálánkat mindazért, amit értünk tett.
3. Jézus személy szerint megdicsér majd bennünket, amiért hűséges szolgák voltunk.

További lépések

Néhány alkalmazási javaslat, hogy a téma valóban szöveget üssön tanítványod fejébe:

1. Tanulmányozd a Bibliát, nézd meg, mit mond Krisztus ítélőszékéről! (2Kor 5 és 1Kor 3,10-15).
2. Olvasd el a Máté 24. és 25. fejezetét és elmélkedj rajta!
3. Látogassatok el együtt egy temetőbe és olvassátok a sírköveket! Figyeljétek meg, mi áll ezeken, hogyan gondolkoznak az emberek az életről! Beszélgetsetek, imádkozzatok az élet múlandóságával kapcsolatban, s gondoljátok végig, milyen élet az, amelyet nem az örökkévalóság fényében él az ember!

Gondoljátok végig a következő kérdéseket tanítványoddal, figyelembe véve, milyen rövid az élet, és mi vár ránk az örökkévalóságban!

1. Most épp mivel törődsz? Miért? Miért nehéz folyamatosan az odafelvalóra figyelniük?
2. A kis pont vagy a hosszú vonal a fontos számodra? Melyikért élsz?
3. Kell-e változtatnod valamin annak érdekében, hogy mindennapjaid az örökkévalóság fényében teljenek? Az értékrendeden? Abban, ahogy az idődet töltöd? A fontossági sorrendedben?
4. Életedre visszatekintve mit szeretnél látni: mit értél el, milyen ember voltál?
5. Milyen sírfeliratot képzelsz el magadnak?
6. Hogyan végezhetjük úgy földi, múlandó teendőinket, hogy még azokért is örök jutalomban részesüljünk?

Mellékutak

Bill Bright: *Továbbadható alapigazságok: Hogyan segítheted a Nagy Küldetés betöltését?*
Timóteus Társaság

Winter and Hawthorne: *Perspectives on the World Christian Movement.* William Carey Library